

การศึกษาเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาความเป็นรัฐในบริบทของพหุสังคม ด้วยการเปรียบเทียบประเทศไทยกับสิงคโปร์ ทั้งประวัติความเป็นมา การเมือง การศึกษา และลักษณะทางสังคมของแต่ละเชื้อชาติในการอยู่ร่วมกันในรัฐชาติเดียวกัน รวมไปถึงเงื่อนไขต่าง ๆ ของแต่ละสังคม 2) เพื่อวิเคราะห์ถึงสิ่งที่เป็นผลการกระทำของรัฐ ด้วยเหตุผลของการใช้ระบบการศึกษาเป็นเครื่องมือในการรักษาเสถียรภาพทางการเมืองของชาติพันธุ์ 3) เพื่อค้นหาสิ่งที่จะย้อนกลับไปต้นกลอนระบบการเมืองตามกรอบแนวคิดการสร้างชาติของทั้งสองประเทศ

การศึกษาเรื่องนี้พบว่าการศึกษาได้ถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างเสถียรภาพทางการเมืองของประเทศไทยและสิงคโปร์ ในประเด็นดังต่อไปนี้

การศึกษาในฐานะเป็นเครื่องมือในการควบคุมบทบาทของชาวจีนและกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ เรื่องนี้เกิดมาจากลัทธิชาตินิยมจีน โดยผ่านมาทางโรงเรียนจีน ดังนั้นรัฐบาลไทยและสิงคโปร์จึงต้องใช้มาตรการต่าง ๆ มาควบคุม และการควบคุมนี้ได้ครอบคลุมไปถึงกลุ่มชาติพันธุ์อื่น

การศึกษาในฐานะเป็นเครื่องมือในการเพิ่มอำนาจให้กับกลุ่มที่มีอำนาจทางสังคม พบว่าในระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์กลุ่มผู้มีอำนาจของประเทศไทยในอดีตเป็นคนเพียงกลุ่มเดียว ต่อมาเพิ่มเป็น 3 กลุ่มในช่วงหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองพ.ศ.2475 (ค.ศ.1932) ซึ่งได้แก่ กลุ่มเผด็จการทหาร กลุ่มอำนาจเดิมในระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์และกลุ่มนายปรีดี พนมยงค์

ส่วนในยุคปัจจุบันคือกลุ่มสถาบันพระมหากษัตริย์ กลุ่มนักการเมืองผู้มีอิทธิพลและกลุ่มนักวิชาการ ผู้มีบทบาท ส่วนสิงคโปร์เริ่มด้วยกลุ่มอำนาจจากการเป็นอาณานิคมของอังกฤษ จากนั้นญี่ปุ่น ชีดครองอยู่ 3 ปีในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 แล้วอังกฤษก็กลับมาใช้อำนาจจนกระทั่งสิงคโปร์ ได้รับเอกราชและแยกตัวเป็นอิสระจากมาเลเซียในปีพ.ศ.2508 (ค.ศ.1965) หลังจากนั้นพรรคพีเอพี (People's Action Party) ก็ได้ครองอำนาจจวบจนปัจจุบัน

การศึกษาในฐานะเป็นเครื่องมือในการลดความหลากหลายทางภาษาและวัฒนธรรม โดยประเทศไทยใช้ภาษาไทยและสิงคโปร์ใช้ภาษาอังกฤษในการเชื่อมโยงกลุ่มชาติพันธุ์ กลวิธีนี้ คือกลไกที่นำไปสู่การสร้างชาติ สิงคโปร์พบว่าภาษาถิ่นอันหลากหลายของจีนเป็นอุปสรรคที่ขัดขวางต่อประสิทธิภาพการสอนภาษาอังกฤษและจีนกลางในโรงเรียน ในขณะที่ประเทศไทยใช้ภาษาไทยเป็นหนึ่งเดียวในระบบการศึกษา

การศึกษาในฐานะเป็นเครื่องมือในการแสดงความเหนือกว่าของชนบางกลุ่มในสังคม ในเรื่องนี้ประเทศไทยใช้ภาษาสร้างระบบความรู้สึกนึกคิดในการแบ่งเป็นในกลุ่มและนอกกลุ่ม ภาษาไทยที่ได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการคือ ภาษาไทยกลาง ที่กำหนดให้ใช้ในโรงเรียน ในขณะที่ภาษาอังกฤษก็ยังคงเป็นภาษาของชนชั้นนำ ส่วนสิงคโปร์นั้นแม้ว่าจะใช้การคัดเลือกบุคคล ด้วยความเสมอภาคตามความสามารถในระบบการศึกษา แต่ด้วยความที่ชาวจีนเป็นกลุ่มชาติพันธุ์หลัก ดังนั้นจึงได้มีการให้ความสำคัญกับภาษาจีนกลางและคำสอนของขงจื้อ

งานศึกษาวิจัยเรื่องนี้ได้ข้อเสนอแนะว่า สำหรับประเทศไทยสิ่งที่ควรระมัดระวังคือ การกระทำที่อาจทำให้เกิดความเข้าใจไม่ตรงกัน จากการบังคับเรียนประวัติศาสตร์ยุคใหม่ที่เลือกนำเสนอข้อเท็จจริงเพียงบางส่วนอย่างเช่น เหตุการณ์ 14 ตุลา 2516 และ 6 ตุลา 2519 และการเรียนประวัติศาสตร์แบบสากลที่เป็นคนละแนวทางกับประวัติศาสตร์แบบชาตินิยม ในกรณีสิงคโปร์นั้น เรื่องที่ต้องพิจารณาเป็นพิเศษคือ ความหวาดระแวงของรัฐบาลต่อเครือข่ายการค้าการร้าย เพราะการตั้งข้อกำหนดในระบบโรงเรียนได้ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนมุสลิม ทั้งที่พวกเขาเหล่านั้นไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง

The purposes of this study are 1) to study Thailand and Singapore as comparative study in terms of history, politic, education, and plural societies as well as the specific conditions. 2) to analyze the affects of education policies as state apparatus which maintains the stability of multi-ethnic societies and 3) to investigate the feedback factors, which may disturbance, the political stability of nation building.

The finding of this study points out that education is used as a political stabilizer in both Thailand and Singapore. These issues are :

Education is used as an apparatus to control influential role of Chinese and the other ethnic groups, which occurred as Chinese Nationalism through Chinese School. So Thailand and Singapore government must control these phenomena and spread over other ethnic groups.

Education is used as an apparatus to enhance power of privileged groups in society. In Thailand, they were groups of aristocracy in absolute monarchy reign, later 3 groups in 1932 revolution period ; military dictator group, a group of absolute monarchy revivalist and Pridi Phanomyong group. At the present, there are group of royalty, a group of influential politicians and outstanding scholars. Singapore formed nation under colonialism. Then, Japan Imperialism occupied 3 years during World War II. Britain came back to influence until Independent period and Singapore liberated from Malaysia in 1965 (2508). After that PAP (People's Action Party) took possession of power fully until now.

Education is used as an apparatus to reduce the diversity of dialect language and culture. Thailand uses Thai while Singapore uses English to link ethnic groups. This strategy is mechanism to access nation building. Singapore was realized that the Chinese dialects were portrayed as the hindering of effective teaching of English and Mandarin in schools. While Thailand uses Thai as unity in education system for all.

Education is used as an apparatus of dominant group dominates the others. Thailand created ideas and ideologies to divide in-group and out-group. In school space, official Thai means Thai klang (Central Thai) while English still would be elite language. Even though Singapore uses meritocracy in education system, Mandarin and Confucianism are emphasized as dominant ideology.

This study is recommended that Thailand should concern about controversial of distorted historical facts such as a fragmented history of 'October 14th 1973' and 'October 6th 1976' were learnt in compulsory schools as well as world civilization was taught in other meaning of Nationalism. In case of Singapore, it should be considered what may caused an anxious of government is terrorism. Because reinforcing the school regulations have effected to Muslim lives that least influence this anxious.